

[Rager.]

kan jeg som ved tidligere Lejligheder anbefale, og jeg haaber, at det nu skal lykkes i et Udvalg at opnaa et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Bouet har naturligvis Ret i, at Forslaget er en Lov af den Art, man kan kalde „Rammelove“. Det ærede Medlems Fantasi med Hensyn til, hvad der kunde sættes ind i Rammen, var imidlertid ikke stor, men det kan jo være, der kan tages stærkere Initiativ fra anden og mere opfindsom Side. Det ærede Medlem fandt i øvrigt, det var forkert, at dette Forslag atter og atter blev fremsat, og han mente, forstod jeg, at det nærmest blev fremsat for at tjene agitatoriske Formaal. Ja, det kan naturligvis altid siges om et Forslag, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den i sig selv sunde Anskuelse, at det er bedre at anvende et Beløb, der nu gaar til Arbejdsløshedsunderstøttelse, til Hjælp til Igangsættelse af Arbejder, den møder man ikke mindst hos dem, hvis Tankegang normalt gaar i samme Retning som det ærede Medlem Hr. Bouets. I de Kredse er der tit ikke den samme Forstaaelse og Opfattelse af de rent sociale Forhold, som naturligvis det ærede Medlem Hr. Bouet er i Besiddelse af, fordi han kender Forholdene til Bunds; der har man meget ofte henvist til, at det maatte da være bedre at bruge Understøttelsens Beløb til Igangsættelse af et Arbejde, der derved bliver billiggjort, og det er jo det, Forslaget tilsigter. Jeg kan derfor anbefale Forslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Jeg vil gerne have Lov til ved denne Lejlighed over for Socialministeren at berøre et enkelt Spørgsmaal. Der har jo i disse Aar været søgt efter Arbejde, som man netop under den forhaandenstående Situation kunde faa sat i Værk, idet man derved sparede Arbejdsløshedsunderstøttelse og samtidig fik Arbejder udført, som under normale Forhold ikke vilde kunne komme til Udførelse, fordi de ikke vilde kunne betale sig. Der sidder under Socialministeriet et Udvalg, som beskæftiger sig med saadanne Ting. Fra gammelt Tid vidste jeg, at der forelaa udarbejdet et Projekt til Udnyttelse af Storaanen i Jylland til Udvinning af Elektricitet, et Projekt, som med de Brændselspriser, man har nu, og som man kan vente at faa inden for en rimelig Tid, ikke vilde kunne give Forrentning, naar det skulde udføres under almindelige Forhold. Jeg henleder nu Opmærksomheden paa, at hvis man kan faa det Anlæg udført og udvinde denne Vandkraft, har man straks og i Fremtiden indsparet de Udgifter, som

Importen af Brændselet vilde medføre. Da jeg altsaa vidste, at det Projekt forelaa udarbejdet, satte jeg mig i Forbindelse med de Ingeniører, der havde udarbejdet det, og formidlede, at Projektet blev fremsendt til det Udvalg, der sidder under Socialministeriet. Jeg ved ikke, hvorledes det gaar med Projektet, det er allerede nogen Tid siden, det er indleveret, og jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Socialminister, om han har modtaget nogen Meddelelse fra Udvalget derom, eller hvorledes det ligger. Jeg er ganske klar over, at skal det realiseres, kræver det Samvirken mellem en Række forskellige Faktorer. Man skal jo af med Elektriciteten, saa der bliver vist Tale om Forhandling baade med private, Andelsselskaber, med kommunale Elektricitetsværker, med Amt o. s. v. Men det skulde jo ogsaa nok kunne gøres. Det kan naturligvis ske gennem Skrivelser, men hvis man kunde bryde igennem og føre Forhandlingen gennem et eller flere Møder med de interesserede Parter, vilde jeg tro, man derigennem kunde faa Sagen fremmet betydelig hurtigere, end hvis den skal gennem Papirmøllen.

Gregersen: I en Tid som denne, hvor der, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen udtalte, findes saa mange arbejdsledige, som Tilfældet er, kan man være vis paa, at alle Arbejdsmuligheder, alle Muligheder for Merbeskæftigelse vil blive undersøgt ad privat Vej. Hvis der er Muligheder for løngivende Produktion, skal de nok blive fundet og udnyttet, enten gennem Udvidelse af bestaaende Virksomheder eller gennem Oprettelse af nye. Men det behøver det offentlige ikke at bekymre sig om. Hvis der er Muligheder til Stede for at øge Beskæftigelsen, vil dette blive gjort uden Regeringens Hjælp. Men Forudsætningen er naturligvis den, at der er Tale om løngivende Produktion, med andre Ord om Produktion, som der er Brug for, en Produktion, som kan bære sine egne Omkostninger. Hviler en Udvidelse af Beskæftigelsen inden for visse Virksomheder ikke paa det Grundlag, øger den ikke Beskæftigelsen som Helhed for hele „Virksomheden Danmark“, tværtimod. Jeg indrømmer naturligvis, at hvis man piller en enkelt Virksomhed ud og betragter dette isolerede Tilfælde, vil man kunne paavise en Beskæftigelsesforøgelse. Der bliver f. Eks. hævdet, at Told- og Valutacentralbeskyttelsen, en Form for Tilskud til Beskæftigelse, og ogsaa for Dividende- og Tantiemeforøgelse, at denne Beskyttelse for Trikotagefabrikkerne